

Arrest

nr. 273 319 van 25 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, komt in de luchthaven van Charleroi toe op 9 april 2022 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 11 april 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst is ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 april 2022 overgemaakt aan het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoeker wordt in het gesloten centrum 'Caricole' te Steenokkerzeel gehoord op 27 april 2022.

1.3. Op 5 mei 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 6 mei 2022 per drager aan verzoeker ter kennis is gebracht, en die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten en een seculiere moslim te zijn. U bent op 2 januari 1991 geboren in het district Pabna, Rajshahi divisie, Bangladesh. Voor uw studies verhuisde u naar Dhaka stad. Hier behaalde u uw intermediate level en vervolgens in 2018 een Bachelor in de Engelse literatuur met als minor journalistiek.

Uw nonkel is a.k.m. S.R.H. Hij is een parlamentslid voor de Bangladesh Nationalist Party (BNP) en zetelt dus als oppositielid. Sinds u ongeveer 17 jaar oud was hielp u uw nonkel op allerlei manieren. U deed onder meer research voor hem en organiseerde events. Uw engagement voor de BNP bleek evenwel niet probleemloos te zijn. Zo was u in 2015 samen met uw nonkel onderweg wanneer jullie plotseling 15 mannen op brommers zagen. Uw nonkel had door dat zij slechte bedoelingen hadden en zei dat iedereen uit de auto moest stappen en vluchten. Jullie liepen allemaal weg en gelukkig raakte er niemand gewond. Op een ander moment werden jullie ook aangevallen, maar toen waren jullie zelf met meer personen, dus dit was een veel minder beangstigende situatie. Een klacht indienen was hierbij nooit een optie aangezien ook de politie gehoorzaamde aan de Awami League.

In 2017 had u nog een aanvaring met aanhangers van de tegenpartij. In deze periode waren het namelijk verkiezingen met fraude door Awami League. Er waren hierdoor heel veel spanningen. U was alleen thuis in uw appartement in Dhaka wanneer drie of vier politieagenten aanbelden. Wanneer u de poort ging open doen, bleken deze mannen geen agenten te zijn. Ze konden zich namelijk niet identificeren. U zei daarom dat u snel naar de wc moest gaan, liep weg, sloot de poort en ging naar de wc. Hier belde u uw vrienden uit de buurt op. Zo kwamen er 30 of 40 personen naar uw huis. Zij begonnen te discussiëren met de zogenaamde politieagenten en uiteindelijk vluchtten uw drie of vier belagers. Wanneer u uw nonkel inlichtte over dit incident, adviseerde hij u het land te ontvluchten. Uw vertrek regelen kostte evenwel veel tijd, dus u werkte voor twee of drie maanden als journalist en probeerde een zaakje op te starten.

U slaagde er uiteindelijk in om met een studentenvisum te reizen naar Nederland waar u aankwam op 1 januari 2020. U begon hier aan uw Master of International Relations en kreeg hierdoor een verblijfstitel die geldig was tot 31 maart 2023, maar na twee semesters bleken de kosten van uw studies te hoog. U besloot om even te stoppen om geld te verdienen.

Wanneer u na een reis naar Cyprus met vrienden op 9 april 2022 landde in de luchthaven van Charleroi kreeg u te horen dat uw verblijfstitel was ingetrokken. U vermoedt dat deze werd ingetrokken omdat u niet meer studeerde. Aangezien u niet over de nodige documenten beschikte om België binnen te reizen, werd u overgebracht naar het transitcentrum Caricole in Steenokkerzeel. Hier diende u op 11 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Bangladesh vreest u vervolging omdat u actief was voor de BNP. Daarnaast vreest u geen werk te kunnen vinden doordat u gelinkt wordt aan de BNP. Tot slot vreest u vervolging omdat u seculier bent.

Ter staving van uw relaas legt u de kopieën van de volgende documenten neer: uw acceptatiebrief van de Websteruniversiteit te Leiden, een brief van uw nonkel die bij de BNP zit, foto's van uw activiteiten voor de BNP en een politierapport. U legt eveneens uw originele Nederlandse verblijfstitel neer evenals uw origineel Bengaals paspoort.

B. Motivering

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovendien moet, na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste **blijkt uit uw gedrag allerminst een nood aan internationale bescherming**. U verliet Bangladesh volgens uw eigen verklaringen immers op 1 januari 2020, maar u diende pas een eerste verzoek om internationale bescherming in op 11 april 2022 (CGVS p.3). U wachtte daarenboven met uw verzoek om internationale bescherming tot u werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole in Steenokkerzeel en nadat u een beslissing tot terugdrijving ontving op 9 april 2022 (zie beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, 11 april 2022). Dat u 2 jaar en vier maanden wachtte alvorens een verzoek tot internationale bescherming in te dienen valt moeilijk te vereenzelvigen met een gegronde vrees voor vervolging. Uw verklaring dat u dacht voldoende zekerheid te hebben dankzij uw Nederlandse verblijfstitel kan hierbij niet volstaan (CGVS p.8). Een dergelijke verblijfstitel is immers slechts van tijdelijke aard en u bleek geen zekerheden te hebben hoe u uw verblijf in Nederland na uw studies veilig kon stellen. Zo had u enkel het vage plan dat u via een toekomstige en niet verder bepaalde job uw verblijf in Nederland op legale wijze kon voortzetten (CGVS p.9). Bovendien stopte u reeds na twee semesters met studeren (CGVS p.3). Uw verblijfstitel die louter op uw studies gebaseerd was, was dus niet duurzaam. Van iemand die werkelijk een vrees koestert ten aanzien van zijn land van herkomst kan evenwel verwacht worden dat die alles in het werk stelt om een duurzaam verblijf in een derde land te garanderen, in casu quod non. Uw passieve houding op dit vlak ondermijnt uw vrees ten aanzien van Bangladesh reeds in ernstige mate.

U bent er **ten tweede** niet in geslaagd om het CGVS ervan te overtuigen dat u een **bijzonder actief lid was van de Bangladesh Nationalist Party (BNP)** zoals u zelf beweert. Hierbij slaagt u er immers niet in om aan te tonen dat **A.K.M. S.R.H. werkelijk uw nonkel is**. U kan dan wel foto's neerleggen waarop u te zien bent op ziekenbezoek bij hem, maar uit deze foto valt geenszins een familiale band af te leiden. De brief van uw nonkel kan uw familieband ook bezwaarlijk aantonen. Een dergelijk document kan immers eender wie opstellen en heeft nagenoeg geen bewijswaarde. Van iemand die beweert zeer intens samengewerkt te hebben met zijn nonkel kan evenwel verwacht worden dat die hiervan veel meer documenten kan neerleggen, zoals interactie, mailverkeer, meer persoonlijke foto's, identiteitsdocumenten. Dat u er daarentegen slechts in slaagt om een officiële foto en een eenvoudig te manipuleren brief neer te leggen, relativeert uw beweerde familiale band en intensieve samenwerking met S.R.H. dan ook in zeer ernstige mate. Voorts beweert u dat u zich sinds u 17 jaar oud was en tot 2017 bijna dagelijks zeer actief heeft ingezet voor de BNP (CGVS p.4-5). Hoewel het CGVS mogelijk acht dat u een link heeft met de BNP, **kan de duur en mate van engagement sterk gerelativeerd worden**. Zo is het bijzonder opvallend dat u van dit engagement van bijna 10 jaar slechts een foto van een bezoek aan uw beweerde nonkel kan neerleggen en enkele foto's van eenzelfde manifestatie. Indien u werkelijk events organiseerde voor de BNP en congressen organiseerde kan immers van u verwacht worden dat u deze bewering grondig kan onderbouwen, in casu quod non. Hierbij is het bovendien opvallend dat u zichzelf als seculier beschouwt, maar desondanks een actief lid zou zijn geweest van een partij die net zo sterk inzet op religie (CGVS p.9). Tot slot kon uit een korte analyse van uw Facebookprofielen worden vastgesteld dat er binnen uw netwerk verschillende aanhangers van de Awami League terug te vinden zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Zo reageert een zekere K.H. zeer frequent op uw foto's op uw Facebookprofiel. Hijzelf blijkt een zeer actief lid van de Awami League. Ook uw vriend M.R. blijkt actief te zijn bij de Bangladesh Chhatra League (BSL), de studentenafdeling van de Awami League. Wat er ook van zij, u bent er geenszins in geslaagd om uw jarenlange engagement voor de BNP aannemelijk te maken. Op deze manier laat u ook na aan te tonen waarom u omwille van dit beperkte of vrijwel onbestaande engagement vervolgd zou worden bij een terugkeer naar Bangladesh.

De bovenstaande vaststelling wordt **ten derde** bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende **de vervolging die u zou hebben gekend in Bangladesh**. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers danig vaag, onaannemelijk en tegenstrijdig dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Het eerste

incident waarover u vertelde was het incident in 2015 waarbij u en uw nonkel belaagd werden door 15 mannen op brommers (CGVS p. 6). Hierbij is het allereerst opvallend dat de inzittenden van uw auto, die duidelijk in de minderheid waren, er in slaagden om te voet te ontsnappen van mensen die op brommers zaten (CGVS p.6). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat jullie allen wegen namen waarin een brommer niet kon rijden (CGVS p.6). In de hypothese dat jullie belagers al de weinig tactische keuze zouden maken om jullie aan te vallen op een plek waarop zij geen voordeel hadden met hun brommers, blijft het weinig aannemelijk dat zij jullie niet te voet zouden achtervolgen. Bovendien waren zij met meer dan dubbel zoveel personen. Dat jullie hele gezelschap veilig kon ontsnappen lijkt hierbij wel heel merkwaardig en weinig geloofwaardig. Voorts is het vreemd dat u, noch uw nonkel een poging hebben gedaan om dit incident aan te kaarten (CGVS p.6). Een klacht bij de politie dienden jullie volgens u nooit in omdat dit zinloos was (CGVS p.6). Van een politicus als uw nonkel zou evenwel enig initiatief verwacht kunnen worden, desnoods via de media, in casu quod non. U slaagt er voorts geenszins in om dit incident te staven aan de hand van documenten. U sprak daarnaast van nog twee of drie andere incidenten die gelijkaardig waren, maar niet ernstig omdat jullie in de meerderheid waren (CGVS p.6). U laat ook wat betreft deze incidenten na om deze gebeurtenissen te onderbouwen aan de hand van bewijsmateriaal en verklaringen. U legt hierover overigens tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft u aanvankelijk aan dat u twee of drie keer aangevallen werd, waaronder de aanval van 2015 (CGVS p.6). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat u naast de aanval van 2015 nog twee of drie keer werden aangevallen (CGVS p.6). Hierbij is het bovendien opvallend dat u niet exact kan zeggen hoe vaak u bent aangevallen. Over dergelijke incidenten kunnen nochtans coherente en concrete verklaringen verwacht worden. Later in uw persoonlijk onderhoud haalde u plotseling toch nog een nieuw incident aan, met name het bezoek dat u ontving in uw appartement in Dhaka (CGVS p.7). De geloofwaardigheid van deze verklaring wordt reeds in ernstige mate ondermijnd doordat u dit eerder niet aanhaalde. U gaf immers aanvankelijk aan dat u allemaal gelijkaardige incidenten ervaarde waarbij u telkens onderweg en samen met uw nonkel werd aangevallen. Dat u plotseling een volledig nieuw incident aanhaalde kan dan ook allesbehalve overtuigen en doet vermoeden dat u uw asielrelaas opbouwde naarmate uw interview vorderde (CGVS p.6-7). Ook uw verklaringen betreffende dit incident blijken allesbehalve te overtuigen. Zo is het allereerst bijzonder vreemd dat u niet kan zeggen hoeveel personen er precies aan uw deur stonden. U blijft hierbij vasthouden aan de verklaring dat het drie of vier personen waren. Bovendien is het vrij onaannemelijk dat er drie of vier personen naar uw huis zouden komen en dat u er in zou slagen zich te weren tegen hen. Aanvankelijk verklaarde u dat u een smoesje gebruikte en dat u hen uitlegde dat u dringend naar de wc moest gaan om tijd te kopen (CGVS p.7). Wanneer u ermee geconfronteerd werd dat het wel heel bijzonder is dat deze drie of vier personen vrede zouden nemen met een dergelijk excuus, wijzigde u uw verklaring een beetje. Nu gaf u aan dat uw belagers geen vrede namen met uw excuus, dat een van hen uw arm reeds vasthad en dat u hard moest lopen (CGVS p.7). Dat u uw verklaringen simpelweg aanpast na confrontatie kan hierbij niet overtuigen. Bovendien liet u het zo nog steeds na om te verklaren hoe u kon ontsnappen van drie of vier personen waarvan één u reeds vasthield (CGVS p.7-8). U slaagde er voorts niet in om dit incident concreet in de tijd te plaatsen. U gaf immers aan dat het incident in 2017 was en dit ten tijde van de verkiezingen (CGVS p.8). De verkiezingen vonden evenwel plaats in 2018 en niet in 2017. De klacht die u neerlegt kan uw verklaringen niet alsnog rechtzetten. De door u neergelegde klacht dateert immers van 2018 en niet van 2017 zoals u beweert. Bovendien is het opvallend dat u het bestaan van deze klacht niet spontaan aanhaalde wanneer u de aanval van 2017 uiteenzette. U werd nochtans expliciet gevraagd wat u deed na de aanval en u repte met geen woord over een klacht (CGVS p.8). Slechts wanneer u gevraagd werd om deze aanval te staven gaf u plots aan dat jullie probeerden klacht in te dienen en dat u deze nog aan het CGVS ging bezorgen (CGVS p.9). Hierbij is het evenwel opvallend dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nog aangaf nooit een klacht te hebben ingediend omdat dit zinloos was (CGVS p.6). Het door u neergelegde document blijkt daarenboven allesbehalve overtuigend. Het is immers een getypt document met een stempel op dat door eender wie kan worden nagemaakt. Daarenboven bevat het geen enkele officiële kenmerken waaruit kan worden afgeleid dat dit document ooit werkelijk de politie bereikte. U slaagde er zo niet om het CGVS te overtuigen van de vervolging die u zou hebben ervaren omwille van uw politiek engagement.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door **het gedrag dat u stelde na het zogenaamde incident van 2017**. Van iemand die werkelijk een vrees voor vervolging koestert, kan immers verwacht worden dat die alles in het werk zou stellen om zo spoedig mogelijk te vluchten. U bleef daarentegen nog meer dan twee jaar in Bangladesh, werkte er als journalist en probeerde uw eigen bedrijfje op te starten (CGVS p.7-8). Wanneer u gevraagd werd waarom u zolang wachtte alvorens te vluchten verwees u slechts in algemene termen naar de lange procedures die nodig waren om reisdocumenten te bekomen (CGVS p.8). Van iemand die een werkelijke vrees koester kan echter verwacht worden dat die alles in het werk zou stellen om zichzelf zo spoedig mogelijk in veiligheid te

brengen. Twee jaar lijkt hierbij veel te lang. Bovendien leefde u een probleemloos en publiek bestaan, hetgeen in strijd is met de door u aangehaalde vrees (CGVS p.7-8).

Tot slot wordt uw vrees verder ondermijnd doordat u in 2018, na de verkiezingen in Bangladesh, **op legale wijze en zonder problemen een paspoort kon bekomen** (CGVS p.3). U vreest nochtans de Awami League, de heersende partij. Indien de Awami League u werkelijk viseerde lijkt het weinig waarschijnlijk dat zij u een paspoort zouden verschaffen en u het land zouden laten verlaten.

Wat betreft uw bewering dat u omwille van uw BNP-profiel geen werk zou kunnen vinden bij terugkeer naar Bangladesh, dient er vooreerst gewezen te worden dat u de ernst van dit BNP-profiel niet aannemelijk kon maken. Bovendien heeft u kunnen werken als journalist en een eigen zaak kunnen starten. Ook uw ouders en broer hebben een carrière kunnen uitbouwen en moeten u hierbij dus ook kunnen helpen (CGVS p.3, 7). Deze bewering volstaat dus niet om een vrees bij terugkeer naar Bangladesh aannemelijk te maken.

Wat betreft uw bewering dat u als **seculiere moslim** problemen zou kennen bij terugkeer naar Bangladesh dient te worden opgemerkt dat u deze geenszins aannemelijk maakt. Ondanks herhaaldelijke kansen kon u geen enkel overtuigend voorbeeld aanhalen van problemen die u kende omwille van uw levensvisie terwijl u in Bangladesh verbleef. U haalde hierbij enkel een voorbeeld van een korte discussie met een religieuze extremist aan, die na enkele minuten eindigde en waar verder geen gevolg aan gegeven werd (CGVS p.9). U laat het zo na om aan te tonen dat u omwille van uw levensvisie geen bestaan zou kunnen uitbouwen in Bangladesh.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De **documenten** die u neerlegt kunnen de bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort, verblijfstitel in Nederland en de toelatingsbrief van de Webster universiteit hebben immers enkel betrekking op uw identiteit en reisweg, elementen die niet betwijfeld worden in deze beslissing. De overige documenten werden reeds besproken in de bovenstaande argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een weergave van de motieven van de bestreden beslissing en een overzicht van de aangevoerde bepalingen en beginselen. In dit kader stelt hij onder meer dat het verbod van willekeur "betekent dat het CGVS de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit". Hij voert verder een theoretisch betoog over de vereiste van een "gegronde vrees voor vervolging", over de toekenning van de status van subsidiaire bescherming, over de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, over de oorzaak van de vervolging, het voordeel van de twijfel, de bewijslast in asielzaken en de voorwaarden om een asielaanvraag geloofwaardig te bevinden, de omkering van de

bewijslast volgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, alsook over de actieve samenwerkingsplicht en de onderzoeksplicht die op het commissariaat-generaal rust.

In dit kader stelt hij, specifiek inzake zijn situatie, dat het commissariaat-generaal zich enkel op unilaterale geloofwaardigheidscriteria baseert maar dat zij verder geen elementen aanhaalt die zij haalt uit objectieve informatie en die zij dan ook niet voorlegt. Bijgevolg zijn volgens verzoeker de motieven van zijn relaas niet weerlegd en zijn zij onweerlegbaar geworden waardoor hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Luidens het verzoekschrift is het duidelijk dat verzoekers vervolging oorzaak kent in het behoren tot een bepaalde groep. Hij ontvluchtte Bangladesh immers omwille van problemen van politieke en religieuze aard. Hij betoogt voorts dat het commissariaat-generaal ervan is uitgegaan dat zijn relaas ongeloofwaardig is, maar zonder de vraag te stellen of het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden. Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat hij zou worden vervolgd – *quod non* –, dient er op zijn minst te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Hij betoogt voorts dat er geen rekening is gehouden met het feit dat hij verward en ernstig en ten zeerste getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Hij klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens, en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert hij aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tot slot dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch bewezen dient te zijn. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het commissariaat-generaal zijn verklaringen zomaar eenzijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

In tegenstelling tot wat het commissariaat-generaal beweert, nam verzoeker naar eigen zeggen wel degelijk tijdelijk de vlucht. Hij deed dit eerst via een studentenvisum voor Nederland. Dat hij niet onmiddellijk asiel aanvroeg, kan hem niet worden verweten. Het vluchtcriterium overheerst. Bovendien ging verzoeker ervan uit dat hij nog tot 2023 over een geldige verblijfstitel in Nederland beschikte. Een passieve houding kan hem volgens het verzoekschrift dan ook niet worden verweten.

Er kan hem verder, volgens het verzoekschrift, ook niet worden verweten dat hij geen sluitend afstammingsonderzoek tussen hem en zijn oom kan voorleggen. Er zijn objectieve gegevens die toelaten om de band vast te stellen. Zo is er fotografische documentatie die de verwantschap aantoonst, alsook dat hij lid was van de politieke partij 'Bangladesh Nationalist Party' (hierna: BNP). Het commissariaat-generaal kan volgens verzoeker niet zomaar zeggen dat de brief van zijn oom makkelijk te maken valt. Dergelijk drogargument zou op alle documenten kunnen worden toegepast. Er zijn geen objectieve redenen die toelaten te stellen dat er gebruik wordt gemaakt van valse stavingstukken. Aan verzoeker dient aldus het voordeel van de twijfel te worden gegund. Dat verzoeker, thans verblijvende in een gesloten centrum, niet meer stavingstukken kan voorleggen, kan hem evenmin worden verweten. Ook verzoekers sociale media kunnen niet tegen hem worden aangewend. Sociale media zijn virtueel en niet reëel; *legio* zijn de personen op sociale media waarmee men geconnecteerd is maar waar men geen enkele band mee heeft.

Dat verzoeker geld diende te verdienen om zijn vlucht te bekostigen en alsnog over legale reisdocumenten kon beschikken, kan hem luidens het verzoekschrift evenmin worden verweten.

Verzoeker stelt voorts dat de verschillende belagingen die hij diende te ondergaan onterecht door het commissariaat-generaal worden bekritiseerd. Zo legde hij immers omstandig en doorleefd uit hoe die belagingen in hun werk zijn gegaan en hoe hij eraan is kunnen ontsnappen. Anderzijds tonen die belagingen volgens verzoeker andermaal zijn vaststaande vrees aan.

Wat zijn religieuze opvattingen betreft, is verzoeker van oordeel dat hem niet kan worden verweten dat hij daar discreet over is. Hij verwijst naar een passage uit "*Refworld/Country Policy and Information Note Bangladesh : Religious minorities and atheists*", stelt dat dergelijke discretie niet steeds kan worden gehandhaafd en dat er ongetwijfeld een moment komt dat zijn religieuze opvatting bekend raakt, met alle gevolgen van dien.

Verzoeker merkt voorts op dat het commissariaat-generaal, gelet op de actieve samenwerkingsplicht, er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het commissariaat-generaal heeft deze oefening niet gedaan; zo werden er bijvoorbeeld geen mensenrechtenverslagen geverifieerd.

Verzoeker geeft vervolgens de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet weer en stelt *in casu* dat, voor zover er zou kunnen worden van uitgegaan – *quod non* – dat hij geen afdoende bewijselementen kon voorleggen, zijn asielaanvraag als geloofwaardig dient te worden bevonden aangezien hij aan deze volwaarden voldoet.

Hij besluit dat de vaststellingen door het commissariaat-generaal niet van die aard zijn dat zijn geloofwaardigheid in vraag kon worden gesteld en dat hij wel degelijk overtuigt dat hij vervolging of een ernstig risico op schade riskeert. Bijgevolg steunt de bestreden beslissing volgens hem niet op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam.

2.1.2. Verzoeker vraagt op basis van hetgeen voorafgaat de Raad voor Vreemdelingebetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In nog meer ondergeschikte orde verzoekt verzoeker de Raad de beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stavingstukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, waarbij een foto en een niet-vertaald stuk worden gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. Aan verzoeker wordt de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken:

- (i) uit verzoekers gedrag, namelijk dat hij twee jaar en vier maanden wachtte alvorens na vertrek uit Bangladesh een verzoek om internationale bescherming in te dienen, blijkt allerm minst een nood aan internationale bescherming;
- (ii) verzoeker is er geenszins in geslaagd zijn beweerd jarenlang, actief engagement voor de BNP aannemelijk te maken;
- (iii) hij legde ongeloofwaardige verklaringen af betreffende de vervolging die hij in Bangladesh zou hebben gekend;
- (iv) de geloofwaardigheid van zijn verklaringen wordt verder ondermijnd door het gedrag dat hij stelde na het zogenaamde incident van 2017, door nog meer dan twee jaar in Bangladesh te verblijven en te werken;
- (v) zijn vrees wordt ondermijnd doordat hij in 2018, na de verkiezingen in Bangladesh, op legale wijze en zonder problemen een paspoort kon bekomen;
- (vi) verder kan zijn bewering dat hij omwille van zijn BNP-profiel geen werk zou kunnen vinden niet volstaan om een vrees bij terugkeer naar Bangladesh aannemelijk te maken;
- (vii) hij maakt zijn bewering dat hij als seculiere moslim problemen zou kennen bij terugkeer naar Bangladesh niet aannemelijk;
- (viii) de neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift de schending aanvoert, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet hoe artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker preciseert evenmin welk(e) bepaling(en) van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet hij te dezen en door de bestreden beslissing geschonden acht. Evenmin werkt hij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.5. Artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd opgeheven met ingang van 21 juli 2018. Hoe deze bepaling *in casu* en door de bestreden beslissing, die dateert van 5 mei 2022, geschonden zou kunnen zijn, kan, nog daargelaten dat verzoeker ook inzake deze aangevoerde schending niet de minste verdere duiding verstrekt, dan ook in het geheel niet worden ingezien.

2.3.6. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift daarnaast gewag maakt van het feit “*dat het CGVS de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit*”, dient verder te worden opgemerkt dat het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid. Verzoeker duidt voor het overige op generlei wijze hoe het verbod van willekeur in deze en door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt deze schending ook niet dienstig aangevoerd.

2.3.7. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Bij een terugkeer naar Bangladesh vreest verzoeker vervolging omdat hij actief was voor de politieke partij BNP. Daarnaast vreest hij geen werk te kunnen vinden doordat hij gelinkt wordt aan de BNP. Tot slot vreest hij vervolging omdat hij een seculiere moslim is.

2.3.8.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de in 2.3.3.1. vermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht internationale bescherming wordt geweigerd, te verklaren of te weerleggen. Het

komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft, zoals hierna zal blijken.

2.3.8.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd problemen en vrees danig worden ondermijnd door zijn houding na aankomst in Europa. Uit het niet-betwiste feitenrelaas en de stukken blijkt immers dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen Bangladesh op 1 januari 2020 verliet om in Nederland te gaan studeren, pas op 11 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in België indiende. Bovendien deed hij dit verzoek pas nadat hij werd overgebracht naar het transitcentrum 'Caricole' in Steenokkerzeel en nadat hij een beslissing tot teruggrijping ontving.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen en dit verzoek ook zou volbrengen teneinde zo snel mogelijk aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

Dat verzoeker twee jaar en vier maanden wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, valt dan ook moeilijk te rijmen met een gegronde, daadwerkelijke vrees voor vervolging in het land van herkomst. Waar verzoeker thans in het verzoekschrift opnieuw opwerpt dat hij dacht voldoende zekerheid te hebben door zijn Nederlandse verblijfstitel, kan hij niet worden bijgetreden. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald en toegelicht, is een dergelijke verblijfstitel (een studentervisum) slechts van tijdelijke aard en in zijn geval niet duurzaam. Verzoeker toonde en toont tot op heden niet aan dat hij met zekerheid zijn verblijf in Nederland na zijn studies, die hij overigens reeds na twee semesters stopzette omdat hij deze niet meer kon betalen, veilig zou stellen. Van iemand die daadwerkelijk een vrees koestert ten aanzien van zijn land van herkomst kan evenwel verwacht worden dat deze alles in het werk zou stellen om een duurzaam verblijf in een derde land te garanderen, hetgeen bij verzoeker geenszins het geval is. Zijn passieve houding op dit vlak ondermijnt zijn vrees ten aanzien van zijn land van herkomst dan ook reeds in ernstige mate en verzoeker slaagt er geenszins in dit met overtuigende argumenten om te buigen.

2.3.8.4. Verzoeker slaagt er voorts niet in zijn beweerd jarenlang, bijzonder actief engagement voor de politieke partij BNP aannemelijk te maken. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

*"U bent er **ten tweede** niet in geslaagd om het CGVS ervan te overtuigen dat u een **bijzonder actief lid was van de Bangladesh Nationalist Party (BNP)** zoals u zelf beweert. Hierbij slaagt u er immers niet in om aan te tonen dat **A.K.M. S.R.H. werkelijk uw nonkel is**. U kan dan wel foto's neerleggen waarop u te zien bent op ziekenbezoek bij hem, maar uit deze foto valt geenszins een familiale band af te leiden. De brief van uw nonkel kan uw familieband ook bezwaarlijk aantonen. Een dergelijk document kan immers eender wie opstellen en heeft nagenoeg geen bewijswaarde. Van iemand die beweert zeer intens samengewerkt te hebben met zijn nonkel kan evenwel verwacht worden dat die hiervan veel meer documenten kan neerleggen, zoals interactie, mailverkeer, meer persoonlijke foto's, identiteitsdocumenten. Dat u er daarentegen slechts in slaagt om een officiële foto en een eenvoudig te manipuleren brief neer te leggen, relativeert uw beweerd familiale band en intensieve samenwerking met S.R.H. dan ook in zeer ernstige mate. Voorts beweert u dat u zich sinds u 17 jaar oud was en tot 2017 bijna dagelijks zeer actief heeft ingezet voor de BNP (CGVS p.4-5). Hoewel het CGVS mogelijk acht dat u een link heeft met de BNP, **kan de duur en mate van engagement sterk gerelativeerd worden**. Zo is het bijzonder opvallend dat u van dit engagement van bijna 10 jaar slechts een foto van een bezoek aan uw beweerd nonkel kan neerleggen en enkele foto's van eenzelfde manifestatie. Indien u werkelijk events organiseerde voor de BNP en congressen organiseerde kan immers van u verwacht worden dat u deze bewering grondig kan onderbouwen, in casu quod non. Hierbij is het bovendien opvallend dat u zichzelf als seculier beschouwt, maar desondanks een actief lid zou zijn geweest van een partij die net zo sterk inzet op religie (CGVS p.9). Tot slot kon uit een korte analyse van uw Facebookprofielen worden vastgesteld dat er binnen uw netwerk verschillende aanhangers van de Awami League terug te vinden zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Zo reageert een zekere K.H. zeer frequent op uw foto's op uw Facebookprofiel. Hijzelf blijkt een zeer actief lid van de Awami League. Ook uw vriend M.R. blijkt actief te zijn bij de Bangladesh Chhatra League (BSL), de studentenafdeling van de Awami League. Wat er ook van zij, u bent er geenszins in geslaagd om uw jarenlange engagement voor de BNP aannemelijk te maken. Op deze manier laat u ook na aan te tonen waarom u omwille van dit beperkte of vrijwel onbestaande engagement vervolgd zou worden bij een terugkeer naar Bangladesh."*

In tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift aangeeft, zijn er geen objectieve gegevens voorhanden die de afstamming tussen hem en zijn oom, parlementslid voor de oppositiepartij BNP, vaststellen. Uit de voorgelegde foto, waaruit moet blijken dat verzoeker bij zijn oom op ziekenbezoek is gegaan, blijkt dit immers allerm minst. De brief van de oom, waarin deze onder meer eenzijdig verklaart dat verzoeker zijn neef is en dat zij via bloedband verbonden zijn, kan dergelijke afstamming, daargelaten de eventuele valsheid van het geschrift, evenmin op objectieve wijze staven. Ook de foto, gevoegd bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota, is geen objectief element om een werkelijke afstammingsband aan te tonen. Indien verzoeker daadwerkelijk zeer intens met zijn oom zou hebben samengewerkt, zou hij tevens bij machte moeten zijn dit op grondigere wijze te staven, bijvoorbeeld, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, door het neerleggen van veel meer documenten, zoals interactie, mailverkeer, meer persoonlijke foto's en identiteitsdocumenten. De beweerdde familiale band met oom S.R.H. wordt niet afdoende aangetoond en verder dient ook de zeer intensieve samenwerking met dit beweerdde familielid in het kader van de BNP in zeer ernstige mate te worden gerelativeerd. Met de enkele foto's die verzoeker neerlegt, waaruit enkel kan worden afgeleid dat hij op een manifestatie aanwezig was, en de subjectieve brief van de oom waarin op verzoekers engagement voor de BNP wordt gewezen en het risico dat hij omwille hiervan zou lopen bij terugkeer naar Bangladesh, maakt hij het beweerdde, doorgedreven, engagement voor de BNP gedurende tien jaar niet aannemelijk en slaagt hij er niet in dit grondig en afdoende te onderbouwen. Het betoog in het verzoekschrift dat verzoeker, verblijvende in een gesloten centrum, niet meer stavingstukken kan verzamelen, is niet ernstig aangezien hij via zijn advocaat dergelijke pogingen kan ondernemen en hij er tot op heden niet in slaagt andere, meer overtuigende, stavingstukken over te maken die zouden wijzen op zijn beweerd actief engagement en intense samenwerking met zijn oom. Waar hij dan weer aanhaalt dat zijn sociale media activiteiten niet tegen hem kunnen worden aangewend, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal over een discretionaire marge beschikt wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn. Indien dit impliceert dat de commissaris-generaal zich op objectieve gronden dient te steunen, dan betreft dit alle relevante gegevens van het administratief dossier, waaronder niet alleen landeninformatie of de feiten zoals aangebracht door de asielzoeker, maar ook de inhoud van zijn Facebook-accounts. Het blijft in de eerste plaats verzoeker die het objectieve en ernstige karakter van zijn voorgehouden vervolging dient aannemelijk te maken. Verzoeker liet echter na zijn beweerd politiek engagement genoegzaam te adstrueren, waardoor de commissaris-generaal op basis van verzoekers verklaringen en de informatie die kon worden afgeleid uit zijn Facebook-accounts, genoegzaam kon vaststellen dat binnen verzoekers netwerk verschillende aanhangers van de *Awami League* terug te vinden zijn (zie informatie gevoegd aan het administratief dossier). Dat sociale media niet reëel zijn en dat er veel personen zijn waarmee men wel geconnecteerd is, maar met wie men geen enkele band mee heeft, kan deze objectieve vaststellingen niet onderuithalen. Zo blijkt uit de analyse van de Facebook-activiteiten onder meer dat een zekere K.H., die een zeer actief lid blijkt van de *Awami League*, zeer frequent reageert op verzoekers foto's. Ten andere, het is op basis van het geheel van bovenstaande bevindingen dat de commissaris-generaal en ook de Raad besluit dat verzoeker er geenszins in geslaagd is zijn beweerd actief en jarenlang engagement voor de BNP aannemelijk te maken en dat hij tevens nalaat aan te tonen waarom hij omwille van dit beperkte of vrijwel onbestaande engagement vervolgd zou worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.3.8.5. Daar komt nog bij dat geen geloof kan worden gehecht aan de incidenten en vervolgingen die verzoeker in zijn land van herkomst zou hebben gekend. Hieromtrent wordt terdege als volgt overwogen in de bestreden beslissing:

*“De bovenstaande vaststelling wordt **ten derde** bevestigd door uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende **de vervolging die u zou hebben gekend in Bangladesh**. Uw verklaringen hieromtrent zijn immers danig vaag, onaannemelijk en tegenstrijdig dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Het eerste incident waarover u vertelde was het incident in 2015 waarbij u en uw nonkel belaagd werden door 15 mannen op brommers (CGVS p. 6). Hierbij is het allereerst opvallend dat de inzittenden van uw auto, die duidelijk in de minderheid waren, er in slaagden om te voet te ontsnappen van mensen die op brommers zaten (CGVS p.6). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat jullie allen wegen namen waarin een brommer niet kon rijden (CGVS p.6). In de hypothese dat jullie belagers al de weinig tactische keuze zouden maken om jullie aan te vallen op een plek waarop zij geen voordeel hadden met hun brommers, blijft het weinig aannemelijk dat zij jullie niet te voet zouden achtervolgen. Bovendien waren zij met meer dan dubbel zoveel personen. Dat jullie hele gezelschap veilig kon ontsnappen lijkt hierbij wel heel merkwaardig en weinig geloofwaardig. Voorts is het vreemd dat u, noch uw nonkel een poging hebben gedaan om dit incident aan te kaarten (CGVS p.6). Een klacht bij de politie dienden jullie volgens u nooit in omdat dit*

zinloos was (CGVS p.6). Van een politicus als uw nonkel zou evenwel enig initiatief verwacht kunnen worden, desnoods via de media, in casu quod non. U slaagt er voorts geenszins in om dit incident te staven aan de hand van documenten. U sprak daarnaast van nog twee of drie andere incidenten die gelijkaardig waren, maar niet ernstig omdat jullie in de meerderheid waren (CGVS p.6). U laat ook wat betreft deze incidenten na om deze gebeurtenissen te onderbouwen aan de hand van bewijsmateriaal en verklaringen. U legt hierover overigens tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft u aanvankelijk aan dat u twee of drie keer aangevallen werd, waaronder de aanval van 2015 (CGVS p.6). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat u naast de aanval van 2015 nog twee of drie keer werden aangevallen (CGVS p.6). Hierbij is het bovendien opvallend dat u niet exact kan zeggen hoe vaak u bent aangevallen. Over dergelijke incidenten kunnen nochtans coherente en concrete verklaringen verwacht worden.

Later in uw persoonlijk onderhoud haalde u plotseling toch nog een nieuw incident aan, met name het bezoek dat u ontving in uw appartement in Dhaka (CGVS p.7). De geloofwaardigheid van deze verklaring wordt reeds in ernstige mate ondermijnd doordat u dit eerder niet aanhaalde. U gaf immers aanvankelijk aan dat u allemaal gelijkaardige incidenten ervaarde waarbij u telkens onderweg en samen met uw nonkel werd aangevallen. Dat u plotseling een volledig nieuw incident aanhaalde kan dan ook allesbehalve overtuigen en doet vermoeden dat u uw asielrelaas opbouwde naarmate uw interview vorderde (CGVS p.6-7). Ook uw verklaringen betreffende dit incident blijken allesbehalve te overtuigen. Zo is het allereerst bijzonder vreemd dat u niet kan zeggen hoeveel personen er precies aan uw deur stonden. U blijft hierbij vasthouden aan de verklaring dat het drie of vier personen waren. Bovendien is het vrij onaannemelijk dat er drie of vier personen naar uw huis zouden komen en dat u er in zou slagen zich te weren tegen hen. Aanvankelijk verklaarde u dat u een smoesje gebruikte en dat u hen uitlegde dat u dringend naar de wc moest gaan om tijd te kopen (CGVS p.7). Wanneer u ermee geconfronteerd werd dat het wel heel bijzonder is dat deze drie of vier personen vrede zouden nemen met een dergelijk excuus, wijzigde u uw verklaring een beetje. Nu gaf u aan dat uw belagers geen vrede namen met uw excuus, dat een van hen uw arm reeds vasthad en dat u hard moest lopen (CGVS p.7). Dat u uw verklaringen simpelweg aanpast na confrontatie kan hierbij niet overtuigen. Bovendien liet u het zo nog steeds na om te verklaren hoe u kon ontsnappen van drie of vier personen waarvan één u reeds vasthield (CGVS p.7-8). U slaagde er voorts niet in om dit incident concreet in de tijd te plaatsen. U gaf immers aan dat het incident in 2017 was en dit ten tijde van de verkiezingen (CGVS p.8). De verkiezingen vonden evenwel plaats in 2018 en niet in 2017. De klacht die u neerlegt kan uw verklaringen niet alsnog rechttrekken. De door u neergelegde klacht dateert immers van 2018 en niet van 2017 zoals u beweert. Bovendien is het opvallend dat u het bestaan van deze klacht niet spontaan aanhaalde wanneer u de aanval van 2017 uiteenzette. U werd nochtans expliciet gevraagd wat u deed na de aanval en u repte met geen woord over een klacht (CGVS p.8). Slechts wanneer u gevraagd werd om deze aanval te staven gaf u plots aan dat jullie probeerden klacht in te dienen en dat u deze nog aan het CGVS ging bezorgen (CGVS p.9). Hierbij is het evenwel opvallend dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nog aangaf nooit een klacht te hebben ingediend omdat dit zinloos was (CGVS p.6). Het door u neergelegde document blijkt daarenboven allesbehalve overtuigend. Het is immers een getypt document met een stempel op dat door eender wie kan worden nagemaakt. Daarenboven bevat het geen enkele officiële kenmerken waaruit kan worden afgeleid dat dit document ooit werkelijk de politie bereikte. U slaagde er zo niet om het CGVS te overtuigen van de vervolging die u zou hebben ervaren omwille van uw politiek engagement."

Verzoeker slaagt er geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven, die pertinent en terecht zijn en die steun vinden in het administratief dossier. Blijkens een lezing van het verzoekschrift, voert hij ter weerlegging van deze motieven immers niet één concreet en dienstig argument aan. Integendeel vergenoegt hij zich ertoe de gevolgtrekkingen van het commissariaat-generaal eenvoudigweg te ontkennen, te poneren dat hij omstandig en doorleefd uiteenzette hoe de belagingen in hun werk zijn gegaan en hoe hij eraan is kunnen ontsnappen. De Raad treedt de verwerende partij in de voormelde motieven bij en is van oordeel dat aan de aangehaalde vage, onaannemelijke, niet-gestaafde incidenten in Bangladesh, waarover verzoeker ook tegenstrijdigheden aflegde, geen geloof kan worden gehecht en dat verzoeker er niet in slaagt te overtuigen van de vervolging die hij zou hebben ervaren omwille van zijn beweerd politiek engagement.

Het bijkomend stuk dat verzoeker ter terechtzitting middels een aanvullende nota heeft neergelegd, is niet van aard de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Het zou een politierapport betreffen dat evenwel niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat dit document, los van de mondelinge toelichting ervan, niet in overweging wordt genomen. Verzoeker legt van dit stuk overigens slechts een kopie voor, die door eender wie kan zijn opgesteld en waarvan de authenticiteit en herkomst aldus niet kan worden nagegaan.

2.3.8.6. Na het zogenaamde incident in 2017 verbleef verzoeker nog tot en met eind 2019 in Bangladesh, waar hij werkte als journalist en trachtte een eigen bedrijf op te starten. Van iemand die werkelijk een vrees voor vervolging koestert, kan worden verwacht dat deze alles in het werk zou stellen om zo spoedig mogelijk het land waar hij onveilig is te verlaten. Dat verzoeker maar liefst twee jaar wachtte en ondertussen, zoals hij zelf aangaf, een publiek en probleemloos bestaan kende, lijkt niet te verzoenen met een danige vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Dat hij geld diende te verdienen om zijn vlucht te bekostigen en dat het lang duurde om de reisdocumenten te bekomen, is geen afdoende verklaring voor het dermate lang talmen. Overigens, zoals in de bestreden beslissing nog wordt aangehaald, en in het verzoekschrift overigens ongemoeid wordt gelaten, wordt verzoekers beweerde vrees nog verder ondermijnd doordat hij in 2018, na de verkiezingen in Bangladesh, op legale wijze en zonder problemen een paspoort kon bekomen en het land kon verlaten, wat weinig waarschijnlijk is indien hij daadwerkelijk door de heersende partij *Awami League* zou worden geviséerd.

2.3.8.7. Aangezien verzoeker de ernst van zijn beweerd BNP-profiel niet aannemelijk kon maken, is de vrees dat hij omwille van dit profiel geen werk zal vinden niet aannemelijk. Bovendien, uit zijn verklaringen is gebleken dat hij na het beweerd incident van 2017, al dan niet tijdelijk, werkte als journalist en dat hij erin slaagde een eigen zaak op te starten met vrienden. Daarnaast verklaarde verzoeker dat zijn vader bankdirecteur is, zijn moeder directrice op een lager school is en dat zijn broer als *finance officer* werkt. Hij is dus afkomstig uit een gegoede familie en toont niet aan dat zijn familie hem niet zou kunnen helpen met het uitbouwen van een carrière.

2.3.8.8. Tot slot slaagt verzoeker er evenmin in aannemelijk te maken dat hij als seculiere moslim problemen zou kennen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker blijft tot op heden in gebreke een concreet en overtuigend voorbeeld aan te halen van persoonlijke problemen in Bangladesh omwille van zijn levensvisie. Dat hem, zoals in het verzoekschrift wordt geopperd, niet kan verweten worden hierover discreet te zijn en dat er ongetwijfeld een moment zal komen dat zijn religieuze opvatting bekend raakt met alle gevolgen van dien, is geen ernstig betoog en toont allerm minst aan dat verzoeker omwille van zijn levensvisie geen bestaan zou kunnen uitbouwen in Bangladesh.

2.3.8.9. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij “*verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is*”, dient te worden vastgesteld dat hij geen enkel medisch, psychiatrisch en/of psychologisch attest voorlegt waaruit mentale gezondheidsproblemen zouden kunnen blijken. In dit verband merkt de Raad nog bijkomend op dat nergens uit blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van geloofwaardige, coherente en gedetailleerde verklaringen. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het persoonlijk onderhoud volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, blijkt uit de notities dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze de beweerde verwarring en trauma zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Aldus laat hij na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze deze verwarring en dit trauma een ander licht zouden werpen op de motivering van de bestreden beslissing, dan wel een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève zouden uitmaken. Tenslotte merkt de Raad in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om zo correct, coherent en volledig mogelijk te vertellen over de vluchtmotieven.

De Raad herinnert eraan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. *In casu* moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de verklaringen en elementen, aangebracht door verzoeker, met betrekking tot zijn beweerde problemen, en getoetst aan objectieve informatie. Verzoeker heeft echter geen overtuigende en doorleefde verklaringen afgelegd met betrekking tot zijn beweerde problemen van zowel politieke als religieuze aard. Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken.

2.3.8.10. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker worden weerlegd, noch betwist, door de Raad overgenomen.

2.3.8.11. Het betoog van verzoeker is niet dienstig gebleken om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8.12. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.8.13. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.9.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

2.3.9.2. Voor zover verzoeker, wat betreft de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, zich steunt op dezelfde elementen als deze die aan de basis liggen van zijn vraag om als vluchteling te worden erkend, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen, waarbij geconcludeerd werd dat aan zijn vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten en zijn seculiere levenswijze geen enkel geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Bangladesh zou hebben gekend.

2.3.9.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat de huidige situatie in zijn land van herkomst beschouwd zou kunnen worden als een gewapend conflict. Dit blijkt evenmin uit het administratief dossier. Bij gebrek aan een gewapend conflict is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig door het commissariaat-generaal werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende

stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS